

Alim Adilov 1963-ban született Üzbegisztán fővárosában, Taskentben, édesapja grafikus, édesanyja iparművész volt. Gyermekéveit is ott töltötte, szülei hatására már akkor sokat rajzolt, céltudatosan művész akart lenni. Ennek érdekében több rajzsakkörbe is járt, majd egy képzőművészeti középiskolában érettségizett, majd a szentpétervári Repin Képzőművészeti Akadémián végezte tanulmányait, mesterei Mojszenkó és Vitrugatszkij voltak. 1991 és 1993 között a londoni akadémián fejlesztette tovább a tudását, egy ottani kétéves kurzus elvégzésével. 1993-ban Magyarországon települt le; 2003-ban költözött Solymárra. 2004 óta tagja a Magyar Alkotóművészek Országos Egyesületének. Csoportos kiállításai voltak többek között; Szentpéterváron, Moszkvában, Rosztovban, Taskentben, Tokióban, Wörschachban, Kuala Lumpurban, Budapesten, Debrecenben és Békéscsabán. Önálló kiállításokat Londonban, Békéscsabán, Miskolcon, Debrecenben, Gödöllőn, Kecskeméten, Budapesten, valamint a malajziai Kuala Lumpurban és Puchongban tartott. Színészként is tevékenykedik.

Ambrus Lajos (Ballószög) Kedveli a tájat, portrét, vallási és vadászati témájú képeket. Sokoldalú képzőművészeti tevékenységet folytat. Tizennégy éve a Ballószögi Nemzetközi Alkotótábor szervezője, művészeti vezetője. Több művészeti egyesület tagja: MAOE Bács-Kiskun megyei választmánya, Magyar Vízfestők Társasága, Kecskeméti Képzőművészek Közössége, Megyei Műhely Művészeti Egyesület, Altamira Egyesület, Vadászati Kulturális Egyesület, Magyar Képző- és Iparművészeti Társaságok Szövetsége, és még más egyesületek. 2005-ben megkapta a Bács-Kiskun Megyei Prima Primitissima Díjat, 2007-ben Nimród Éremmel, 2004-ben és 2007-ben a Lírikusok Irodalmi Műhely Emlékdíjjal ismerték el munkáját.

Balló Andrea (Szeged) Többféle kacskaringó után fordult élete a képzőművészet felé. 1990 óta rendszeresen részt vesz művésztelepeken, Mártélyon. 58 évesen 2011-ben szerzett rajz szakos tanári diplomát, festő szakiránnyal a Szegedi Tudományegyetem Juhász Gyula Pedagógusképző karán. 2008-ban és 2012-ben elnyerte a Mártélyi Képzőművészeti Szabadiskola Alkotói díját. Tagja a MAOE-nek.

Balogh József Zsolt 1973-ban született, Izsákon él. Művészeti tanulmányait a Kecskeméti Képzőművészeti Szabadiskolán és a Juhász Gyula Tanárképző Főiskolán végezte. 2011-ben tűnt fel Kecskeméten, ahol elnyerte a Bozsó János Ösztöndíjat. Mesterei: Szappanos István, Bruncsák András és Matteo Massagrande festőművészek voltak. Állandó résztvevője és szervezője a hazai alkotótáboroknak. Csoportos kiállításai mellett egyéni tárlata volt többek között Izsákon, Kecskeméten, Kiskőrösön, Komáromban és Nagykőrösön.

„Szívemhez közel álló témáimat a saját mikrokörnyezetemből merítem. Empatikus mivoltomat nem tudom letagadni, ezért világomat megfigyelve, arra ráhangolódva az idős emberek, az utcai életképek gyakran megjelennek képeimen.”

Baráth Csaba Attila (Szatmárnémeti) 1966-ban született erdélyi képzőművész. Jelenleg a Szatmárnémeti Északi Színház díszletfestője és kellékkészítője. Már 1996-tól tagja a Szatmárnémeti Alkotóház Képzőművészek Egyesületének, és több egyéni kiállítása volt, többek között Marosvásárhelyen, Nyírbátorban, Székesfehérváron és Nyíregyházán. Alkotásai megtalálhatók hazai és külföldi gyűjteményekben egyaránt. A művész kedvenc technikája az olajfestészet, színhasználatban visszafogott, képein pedig fontos hangsúlyt kap a rajz. Szívesen fest állatokat, valamint a mindennapi életből ellesett jeleneteket. Erőssége az emberi karakterek ábrázolása.

Barkos Bea (Szeged) Képeket, és használati tárgyakat tervez és valósít meg különböző tűzzománc technikákkal. A tűzzománc által megélheti folyton kísérletező kedvét és öröme mére szolgál, hogy minden darab egyedi és megismételhetetlen. A tűzzománc készítését tanítja is Szeged-Tápén levő műhelyében szervezett alkotótáborokban, illetve saját művészeti iskolájukban. A tanítás élete szerves eleme az önálló alkotás mellett.

†Bazán Vladimír 1956-2022. 1975-ben az ungvári Képző- és Iparművészeti Szakközépiskolában szerzett ötvös képesítést, de mindig is a festészet érdekelte. Az Ukrán Művészeti Alap munkatársaként dolgozott mint iparművész, festőművész; majd 1983-tól szabad szellemi tevékenységgel foglalkozott, mely magában foglalta a művészeti alkotások elkészítésén kívül - kiállítások, tárlatok szervezését, szereplést az országon belüli és nemzetközi pályázatokon, valamint monumentális belsőépítészeti és kültéri díszítő mozaikok tervezését-kivitelezését Szovjetunió, Németország és Magyarország területén. 1985-től 1988-ig Szahalin szigetén olajkutatói expedícióban vett részt. Avantgard festményeivel nemzetközi elismerést vívott ki. Rövid németországi tartózkodás után 1993-ban telepedett le Magyarországon. 1994 óta Kecskeméten él és alkot. 1979 óta rendszeresen állít ki önállóan és közösen alkotótársaival. Művei megtalálhatók magángyűjteményekben

Magyarországon, Brazíliában, Kanadában, USA-ban, Izraelben, Németországban, Csehországban, Oroszországban, Ukrajnában, valamint közgyűjteményekben (Kecskeméti Képtár, Ungvári Képtár, Kijevi Kulturális Minisztérium).

†**Bitay Zoltán** (Nagybánya) 1931 – 2021. A tábor két doanije közül az egyik. 1952-ben szerzett diplomát Kolozsvárott a Képzőművészeti Főiskola festészeti szakán. Tanárai: Kádár Tibor, Harsia Teodor, Abodi Nagy Béla. A Romániai Képzőművészeti Szövetség tagja. Képei nem tevészthetők össze más festőiskolát képviselő mesterek műveivel, mert nagyrészükon rajta van születése bélyege, a nagybányai festőiskola művészetének meghatározó vonása. Számtalan csoportos kiállításon és alkotó táborban vett részt, pl.: Zebegényben, Kenderesen, Siófokon, Palicson, Kőteleken, Budapesten, Bugacon.

Boar Szilvia (Máramarossziget) Felsőfokú tanulmányait a Temesvári Pedagógiai Főiskola művészi rajz szakán végezte. Több mint három évtizedig képzőművészeti nevelést tanított Máramarosszigeten. Nyugdíjazása után csak a festéssel foglalkozik, leginkább a pasztell technikát kedveli. Öt alkalommal kapott kitüntetést Máramarosszigeten és Nagybányán művészeti és pedagógiai érdemeiért.

†**Burai István** (1951. Debrecen - 2017. Divény) Művészeti tanulmányait képzőművészeti szabadiskolában végezte. Tagja a Magyar Alkotóművészek Országos Egyesülete grafikus szakosztályának, illetve Országos Választmányának, a Magyar Képző-és Iparművészek Szövetsége festőszakosztályának és a Magyar Festők Társaságának, valamint tiszteletbeli tagja a kARTc irodalmi és művészeti egyesületnek. Egyik alapítója a Művészek- és Műpártolók Debreceni Egyesületének és az Ajtósi Dürer Grafikai Egyesületnek, melynek alelnöke. 1990-1993-ig a Hajdúböszörményi, 2001-2005-ig a Hortobágyi művésztelep vezetője. Műveivel számos esetben díjakat nyert, elsősorban szülővárosa képzőművészeti kiállításain.

Craciun Gheorge (Nagybánya) 1965-ben a kolozsvári Művészeti Liceumot, majd 1971-ben az „Ion Andreescu” Képzőművészeti Egyetem kerámia szakát végezte. 1971-1973 között formatervezőként dolgozott a nagybányai üvegyárban, 1973-tól 41 évig a Nagybányai Művészeti Liceumban tanított. Mintegy 10 önálló kiállítása volt, hazájában és külföldön egyaránt.

Craciun Judit (Nagybánya) Az „Ion Andreescu” Képzőművészeti Egyetem kerámia szakán végzett Kolozsváron. Festőművészként főleg pasztellel dolgozik, másik területe a kerámia. Mindkét oldalát számos kiállításon mutatta be Erdélyben és Magyarországon egyaránt. Több képzőművészeti tábor résztvevője, többek közt a kerámia stúdió nyári kurzusainak is.

†**Dudás Gyula** 1929-2015. (Nagybánya) 10 éven át, haláláig a tábor művészeti vezetője. A Hargita megyei Maroshévízen született. Elemi iskoláit Marosnagylakon, középiskoláit a Nagyeniedi Bethlen Gábor Tanítóképzőben kezdte, majd Kolozsváron szerzett tanítói oklevelet 1949-ben. 1953-58 –között végzett a kolozsvári „Ion Andreescu” Képzőművészeti Főiskolán, mesterei Kádár Tibor és Mohi Sándor. Ezt követően került Nagybányára a Zene- és Képzőművészeti Iskolához (később Liceum). Itt dolgozott 1990-ig, nyugdíjba vonulásáig, azóta a festésnek és közéleti munkának élt. Festészete fő célja a Nagybányai Festőiskola hagyományainak hű ápolása és továbbvitele. Számos erdélyi és magyarországi alkotótábor résztvevője volt. Tagja volt a Romániai Képzőművészeti Alapnak, a Kolozsváron újra alakult Barabás Miklós Céhnek, a Nagybányai Magyar Képzőművészek Társaságának. A stockholmi Egyetem Magyar Képzőművészeti Egyesületnek vezetőségi póttagja.

†**Dulity Tibor** 1935-2005. Tanítóképzőt végzett Debrecenben. 1953-ban kezdett festeni, több mint 100 kiállítása volt belföldön és néhány külföldön is. Jelentősebb kiállításai Kiskunfélegyházához kötődnek. Az utolsó 10 évében elsősorban tematikus kiállításai voltak a Városi Galériában, s retrospektív kiállítások a Kiskun Múzeumban (2003). Szerepeltek képei a Nemzeti Galériában, Országos Grafikai és Önarckép Biennálékon, rendszeres résztvevője volt megyei Téli Tárlatoknak, valamint a Balaton és Mezőgazdaság a Művészetben országos kiállításoknak. Több tucat alkotást adományozott közintézményeknek (színház, iskolák, könyvtárak, művelődési otthonok). 2004-ben közel másfél száz alkotását (szobrok, festmények, grafikák) szülővárosának adományozta, amelyből Bácsalmás városa állandó kiállítóhelyet hozott létre, a „Dulity Tibor Képtárát”. Alkotói tevékenysége mellett számottevő közösségi, művészetszervezői, nevelői munkássága is.

Fazakas Tibor 1946- (Vajdahunyad), (Brassó megye, Barcaújfalu, 1946. április 17.) erdélyi magyar grafikus. Tanulmányait a kolozsvári Pedagógiai Főiskolán (1968), valamint a bukaresti „Nicolae Grigorescu” Képzőművészeti Intézetben (1982) végezte. 1968-tól rajztanár Vajdahunyadon. 1981-től tagja a Romániai Képzőművészek Országos Szövetségének. 1993-tól alapító tagja a Magyar Képző- és Iparművészek Társaságának. 1997-től az újra alakult Barabás Miklós Céh tagja. Számos hazai és nemzetközi alkotótáborban résztvevője, rendszeres kiállítóművész.

Gally A. Katalin (Kolozsvár) 1965-ben diplomázott a Kolozsvári Pedagógiai Főiskola képzőművészet szakán. Kolozsváron él és dolgozik. 1997-ben "Érdemes Tanár" kitüntetést kapott. Tagja az Erdélyi Magyar Művészpedagógusok Egyesületének, a Stockholmi Egyetem Magyar Képzőművészek Egyesületnek, a Barabás Miklós Céhnek, a Romániai képzőművészek Egyesületének /UAP/ Az eltűnő emlékek csak látható jelei és tanúi annak az elmúlásnak, amely minket szegényebbé tesz, ha nem ügyelünk tudatosan örökségünkre. Művészetének transzszilvanista üzenete hitet tesz a megtartás, a múlt és jövő közötti harmonikus jelenépítés mellett.

Garti Goór Imre (Kecskemét), Tanulmányait Szegeden végezte a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola rajz-földrajz szakán, tanárai Fischer Ernő, Vinkler László, Szathmáry Gyöngyi, Lelkes István, Cs Pataj Mihály voltak. 3 év tanítás után 26 évet dolgozott Kecskeméten a Petőfi Nyomdában. Képzőművészzel 2000-óta foglalkozik újra aktívan. Leginkább akvarellal, acryllal és olajfestéssel dolgozik, a festés mellett pedig folyamatosan rajzol. Munkáiban alapvető építkezési elemek a rend, rendezettség, a komplementer, a fény-árnyék, a kiragadás-kiemelés és az érzelmek. Művész táborokban dolgozik többek között Lakiteleken és Bugacon. Dudás Gyula halála után ő vette át a tábor szervező munkáit. Bemutakozó kiállítások: Kaposvár (2004), Lakitelek (2007), Kecskemét (2008, 2016, 2017) Tagja a Magyar Vízfestők Társaságának, a Kecskeméti Képzőművészek Közösségének, a Nagybánya-Kecskemét Baráti alkotó Társaságnak és a MAOE-nak.

Görgényi Tamás (Békéscsaba), Így ír magáról: 1944-ben Békésen születtem. A szegedi Tanárképzőn, majd a Képzőművészeti Főiskolán diplomáztam. Mestereim: Fischer Ernő, Bráda Tibor, Patay László. Művészeti tevékenységem mellett a Tessedik Sámuel tanítóképző Főiskolán tanítottam nyugállományba vonulásomig. Tagja vagyok a MAOE-nek és a Rajztanárok Országos Egyesületének. Elsősorban olaj, pasztell és akvarell technikával dolgozom, kedvelt témáim a természet, a csendélet, a portré és az akt. Alkotásaimmal több nemzetközi és hazai kiállításon szerepeltem.

Harsányi Zsuzsanna (Kecskemét) A szegedi Tömörkény István Iparművészeti Szakközépiskola textil szakán érettségizett, ezt a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola földrajz-rajz szakja, majd a Magyar Képzőművészeti Egyetem követte. 1992-ben felsőfokú PR végzettséggel gazdagította tanulmányai sorát. Kilenc évig tanított, majd alkalmazott grafikával foglalkozott. 1999 óta foglalkozik hivatásszerűen csak a festéssel. Közben Bruncsák András művész-tanár barátjával 1993-ban elindították a Kecskeméti Képzőművészeti Szabadiskolát, melynek sikeres munkájába az utóbbi években kapcsolódott újra be, felnőttek oktatásával. Festészeti kurzusokat is vezet itthon és Budapesten. Elsősorban pasztellkrétával dolgozik, alkotásaiban a nőiességet, líraiságot, harmóniát, humánusot szeretné átadni. Tagja a MAOE-nek. Közel 150 önálló kiállítása volt hazánkban és külföldön egyaránt. Több éven át szervezte a kecskeméti Művész Kávézó tárlatait, vezette a Tájékp Galériát a Szil-Coop Áruházban. 2016-ban Bács-Kiskun megyei Művészeti díjjal ismerték el munkáját. Három pasztellfestészeti szakkönyve jelent meg.

†Horváth Lajos 1941-2019. (Veszprém), Pápán született 1941-ben. 1954-61 között a pápai Képzőművészeti Szabadiskolában Cziráki Lajostól és A. Tóth Sándortól tanult. 1995-ben Veszprém Múzeum Érdemrendjét kapta. Példaképe Kondor Béla. Festészete a szürrealizmus Dalí nevével jellemezhető ágához kötődik. Képeinek álmvilága általában az élet hétköznapi elemeiből épül fel. Tárgyiasan megjelenített motívumait a vonal- és színtávlat hagyományos rendjében állítja elénk. Művei megtalálhatók a veszprémi Laczkó Dezső Múzeumban, és a Magyar Nemzeti Galériában is. A bugaci táborban a figurális és tájfestészet hagyományos témáit választotta.

Keresztes Zsuzsa volt textildesigner, intarziakészítő, keramikus, épületmakett készítő, és 14 évig a Magyar Televízió szcenikai műhelyében dolgozott, televíziós filmek díszleteit, jelmezes kiegészítőit készítette. A színházi munkák anyagmaradékaiból 1995 óta „rongyképeket” készít. Közvetlen élményei a helyszínen készült rajzok, ezek alapján készíti el színes rongyképeit. Olyan anyagot emel be alkotásaiba, ami eddig nem kapott helyet a képzőművészetben. A rongyot sokféle tárgy előállítására használják, alkalmazzák, de azt biztosan állíthatjuk, hogy képek készítésére nem. A hulladék hasznosítása része a kortárs művészetnek, ám, az újrahasznosító művészek

általában a pusztulást, a civilizáció elsíratását ábrázolják ezekben a művekben, Zsuzsa ezzel szemben újat teremt. Több mint százötven egyéni és csoportos kiállításon vett részt, munkái egyebek mellett a Parlamentben, a Budapesti Műszaki Egyetemen, az óbudai zsinagógában tekinthetők meg.

†Kiss Béla 1942-2020. (Sepsiszentgyörgy) 1963-69-ben a bukaresti Képzőművészeti Akadémia monumentális festészeti szakján folytatott tanulmányokat. Előbb Szatmárnémetiben, majd Baróton volt rajztanár, 1972 óta szülővárosában a Székely Miklós Kollégium rajztanára. 1970-től tagja a Képzőművészeti Alapnak, 1990-től a Képzőművészeti Szövetségnek. Nagyméretű táblaképeket, a gesztusfestészet hatását mutató nonfiguratív műveket fest. Számos kiállításon mutatta be alkotásait (Bukarest, Brassó, Budapest, Győr, stb.). Mozaikokat, al secco falképeket, sgraffitókat és fémszerkezeti munkákat is készít Sepsiszentgyörgyön, Temesváron és Kovásznán. A bugaci táborban akvarelleket készített, színei híven tükrözik az erdélyi hagyományokat.

Kondrak Matyikó Margó (Nagybánya), Dudás Gyula kiállítás megnyitójából idézünk: A „Margó” képek oldottak, áttetszők. Szabad ecsetkezeléssel születnek. Azt festi, ami megragadja festői érzésvilágát, amit eszközeivel ki tud fejezni. Szín-fényre épülő munkái színt árasztóak szívárvánnyá válnak. Meleg színek: vörösek, meleg lilák, gyönyörű sötétek sugározzák a melegséget érzékeny szürkékkel, melyeken vibrál a fény és a levegő. Laza ecsetkezeléssel nagy foltok sugallják a kellemes érzést. Matyikó virágcsendéletein szebbnél szebb virágok árasztják intenzíven a melegséget, jobban talán mint tájképein.

Kovács Emil Lajos 1967-ben született Szatmárnémetiben. Itt végzett a Művészeti Iskolában, 1985-ben festészeti szakon. Kerülő utak, de a képzőművészethez közel álló munkahelyek után, már családdal a háta mögött, 2011-ben a Nagybányai Képzőművészeti Főiskola abszolvense. Közben, 1987-től a Szatmári Alkotóház tagja, 2001 és 2009 között ennek elnöke volt. A Szatmári Északi Színház díszletfestőjeként dolgozott 1995 és 2012 között, majd a szatmári kórház pszichiátriai osztályán művészetterápiát vezetett és autista gyermekekkel is foglalkozott. Mára már többnyire csak a festészetnek él szülővárosában. Rendszeresen vesz részt alkotótáborokban, főleg Erdélyben és Magyarországon.

Kovrig Miklós (Cegléd) 1951. február 2-án született Páncélcsehen, Kolozsvár mellett. Érettségi vizsga után a brassói erdészeti egyetemen szerzett diplomát. Ezután elvégezte a Művészeti Népiskola festészeti szakját Marosvásárhelyen. 1990 óta Magyarországon él. Alkotásai tükrözik a természet iránt érdeklődését, szeretetét. Jellemző témái a vadászfestmények, illetve a vadon élő állatok ábrázolása. Elismert természet és vadászfestő. 1998-ban a Vadászati Kulturális Egyesület a Hubertus Kereszt ezüst fokozatával tüntette ki. 1999-ben megkapta a Nimród vadászújság és a Nimród Alapítvány Nimród díját. Eddig több önálló tárlata volt, képei eljutottak Kanadába, Olaszországba, Németországba és Ausztriába is. Képeinek nagy része külföld magángyűjtők tulajdonában van.

Les József Pál Nagybányai festő. Képzőművész életútja rendhagyónak mondható, hiszen sportolónak indult, aztán több mint húsz esztendőn keresztül egy bányavállalatnál dolgozott mérnökként, s amikor elérkezett a nyugdíjazás ideje, beiratkozott a képzőművészeti egyetemre. Kísérletező kedvű, színes egyéniség. Mára több erdélyi és magyarországi alkotótábor és kiállítás rendszeres résztvevője.

Mártonfi Benke Márta (Kecskemét), Így ír magáról: Kunszentmártonban születtem 1958-ban, jelenleg Kecskeméten és Kunszentmártonban élek. Az egri tanárképző főiskolán, majd a debreceni Kossuth Lajos Tudományegyetemen szereztem diplomát. Voltam középiskolai tanár, újságíró, valamint könyvkiadással is foglalkoztam. A kilencvenes évek elejétől festek hivatásszerűen. Barátom és mesterem volt Bozsó János festőművész. Számos művésztelepen megfordultam, így a szülővárosomban működő művésztelep mellett Kecelen, Tiszakürtön, Izsákon, Bugacon és Cesky Krumlovban. Alapító tagja vagyok a keceli és a kunszentmártoni művésztelepnek, valamint a kunszentmártoni Alkotók Szabad Társaságának. Amióta festek, sokat változtam. Régen többet adtam a külsőségekre. Mára rájöttem, minél gazdagabb világot épít fel belül az ember, annál kisebb térre vágyik odakinn, s a földi jókból egyre kevesebbrel is beéri. Régen utazni vágytam, ismeretlen helyeket felkutatni. Vannak szép tájak, de számomra a legszebb szülővárosom, Kunszentmárton és a Körös-part vidéke. Itt vannak a gyökereim. Mély érzelmek fűznek ehhez a földhöz, ezért is más, mint a többi, s ezért is festőibb számomra bármelyik más tájnál. Témáim nagy részét így szűkebb környezetem adja.

Melegi Zsuzsanna A vajdasági Nagybecskerekén született. Munka mellett, múzeumok rendszeres látogatójaként sajátította el művészetszemléletét. Folyamatosan képezi magát. Városi szinten működő festő csoport tagjaként, számtalan tárlat részvevője díjazottja. Eleinte valamennyi festészeti technikát alkalmazta, de egy súlyos betegség miatt az olajképek készítéséről örökre le kellett mondania. Így munkáit ma az akril, tempera, akvarell képek jellemzik. Az MME és az „Art klub” alapítója. Számos alkotótábor, kiállítás szervezője, megnyitója.

Moldován Gyula (Székelyudvarhely), festőművész a Hargita és Erdély tájfestőjének vallja magát. A művész Dicsőszentmártonban, 1953. júl. 29-én született, gyermekkorát és diákéveit Parajdon, Erdőszentgyörgyön, Székelyudvarhelyen és Marosvásárhelyen töltötte, majd végül a székely anyavárosban, Székelyudvarhelyen ért révbé. A harmincöt, alkotással teli év alatt munkái Erdély és az anyaország mellett Európaszerte ismertté váltak. Első kiállítása 1973-ban volt Marosvásárhelyen. Az egyéni tárlatokon kívül több csoportosan is részt vett, Erdélyben, Magyarországon, Kárpátalján, Svédországban, Olaszországban és Franciaországban láthatták munkáit. 1990-ben hozta létre saját galériáját Udvarhelyen azzal a céllal, hogy szűkebb pátriája hírnevét öregbítse a világban, hogy az érdeklődők elé tárja saját és a többi erdélyi alkotómunkáját. Művészete mélyen a tájban gyökerezik, a hagyományos úton haladva keresi a maga kifejezési eszközeit, de időnként kicsap a modern eljárások ösvényeire is.

Mráz János (Szeged) 1950-ben született Szegeden, tanulmányait is ott kezdte, a Tömörkény István Iparművészeti Gimnázium, kerámia szakán érettségizett, majd a budapesti Dekoratóri Iskola következett. Művészeti képzésének további állomásai a zebegényi, mártélyi szabadiskolák voltak. Ezt követően dekoratorként majd reklámgrafikusként dolgozott Szegeden, fokozatosan kapcsolódott be a helyi képzőművészeti életbe. 1975-től kiállító művész. A MAOE, az Altamira Egyesület tagja és a Szegedi Grafikai Stúdió alapító tagja. Munkásságának jelentős részében foglalkozott alkalmazott grafikával, közel húsz évig volt az MTV Szegedi Stúdiójának vezető grafikusa, látványtervezője. Színházi díszleteket tervezett a Szegedi Nemzeti Színház és a Győri Nemzeti Színház előadásaihoz. A Móra Kiadó illusztrátorként foglalkoztatta. Festői működésében a természettel kapcsolatos élményei a vadászat iránti vonzalom a meghatározó.

Palásti Renáta (Budapest) Az érettségi vizsga után a szegedi Tanárképző Főiskola rajz szakán folytatja tanulmányait, később elvégzi a nyíregyházi főiskola rajz-vizuális-kommunikáció szakát is, ahol diplomázik alkalmazott grafika specializációval. Nyaranta több művészeti szabadiskolát és alkotó tábort látogat. Főként akvarelleket és pasztelleket készít, de kedveli a rézkarc technikát is. 2003-tól a Fedics Mihály Művészeti magániskola festőtanára, jelenleg szabadúszó. A hazai gyűjtőkön kívül számos munkája megtalálható japán és holland magángyűjtőknél. Fiatal művész létére, eddigi pályafutása alatt is számos egyéni és kollektív kiállításon szerepel. Így vall magáról: „A táj számomra tükör, melyben magamat keresem miközben az emberi lét tulajdonságaival ruházom fel.”

Pomothy László (Galánta) akvarellista, 1957-ben, Léván született. A budapesti Műszaki Egyetem villamosmérnöki karán szerzett diplomát, mérnökként dolgozott. Negyvenéves korában döntött úgy, hogy az akvarell világában folytatja alkotómunkáját. Művészetének legfőbb tartóoszlopa az a tudás, melyet a torontói, kínai származású Herry Arifintől kapott, de a pályája kezdetén, személyesen más ismert mesterek is egyengették azt az utat, mely ma már nemzetközi ismertséget kölcsönöz számára. Pomothy László pályája során, több kiállításon mutatkozott be közönségének, számos sikert és elismerést könyvelhet el, és ma már Magyarországon és Szlovákiában workshopjain adja át akvarell technikai tudását az érdeklődőknek.

Sebestyén Erzsébet (Veszprém) Gyökerei Erdélyhez, Nagyajtához kötik. Habár a táj szerelmese, képeiken azt különböző felfogásban érzékeljük. Bugacon csendéleteket készített, melyekre meleg színek jellemzők. Játsszik a barnával, narancssal, okkerrel vagy vörössel. Aprólékos ecsetkezelését talán túlzásba viszi, ami azonban javára írható, tudja mikor kell megállni, hogy ne váljon naturalistává. Tárgyai felnagyítottak, dekoratívak.

Simon Miklós (Szeged) Magyarországon, Szeged-Tápén, a Tisza és a Maros torkolatánál él és dolgozik. Műhelyében tűzzománc magániskolát és nyári művésztelepet működtet fiataloknak és felnőtteknek tanítja a tűzzománc technikák ismeretét. A Szegedi Szépművészeti Céh alapító tagja, a Szabad Képző-és Iparművészek Szövetségének tagja. Ars poeticája: „A fény számomra festői problémát jelent, mert átszövi életünket, a mindenséget. A fény: az élet, tiszta forrás, amelyhez visszamehetünk sütkezéren, megfürödni benne. Az alkotás és a fény szükséges ahhoz, hogy életünk gazdagabbá, emberségesebbé váljon.”

Sütő Éva grafikusművész 1951. január 15-én született Déván -Romániában. Tanulmányait a Temesvári Egyetem Rajzfakultásán végezte 1975-ben. Tagja a Romániai Képzőművészek Szövetségének, a Magyarok Világszövetsége Képzőművészeti és Iparművészeti Társaságának, a Barabas Miklós Céhnek. 2002-ben Magyarországon a Hortobágyi Nemzetközi Alkotótábor örökös tagjává nevezték ki. 1973-tól vesz részt a Romániai Képzőművészeti Szövetség hazai és külföldi tárlatain, valamint a nemzetközi rendezvényeken. 1981-ben I. díjjal jutalmazták munkásságáért a Romániai Kulturálisminisztérium és a Képzőművészeti Szövetség által rendezett országos fesztiválon. 1991-ben I. díjjal tüntettek ki TOKYÓBAN a Japán Postaügyi Minisztérium által szervezett II. Bélyeg Design versenyen. 2001-ben Alkotói díjat kapott Zalaegerszegen. Művei megtalálhatók a hazai és külföldi múzeumokban és magángyűjteményekben: Finnországban, Franciaország-ban, Hollandiában, Japánban, Magyarországon, Németországban, Svédországban. Sütő Éva rajzai és metszetei a mindent átfogó emberi lét értelmét hangsúlyozzák, eszközeit tekintve pedig gyakran emlékeztetnek a népművészet tömörségére.

Szappanos István (Kecskemét) 1945-ben született Kecskeméten. 1968-ban végezte tanulmányait Szegeden, a Tanárképző Főiskolán. Mesterei: Fischer Ernő, Vinkler László, Cs. Patay Mihály. 1968 óta tanít, a Kecskeméti Tanítóképző Főiskola tanáraként, a vizuális-nevelés tanszék tanszékvezetőjeként ment nyugdíjba. A festészet műfajai közül olaj- és pasztell technikával dolgozik. 1986-ban pedagógiai és művészeti tevékenységéért Székely Bartalan díjat kapott. Vizuálpedagógiai tankönyvből és jegyzeteiből tanulnak a főiskolai hallgatók. 1980-as években oktatófilmeket készített. 1992-ben Magyar Felsőoktatásért díjjal, 1999-ben Katona József díjjal, 2015-ben Magyar Érdemrend Lovagkeresztje Polgári Tagozat kitüntetéssel ismerték el munkáját. Festészetében, képeiben a látványélmény és az egyéni szubjektum nyer művészi kifejezést. Tanulmányutakat tett: Csehszlovákia, Japán, Lengyelország, Olaszország, Svájc, Ausztria A kecskeméti pályatársak közül nagyon sokan az ő keze alól nevelődtek ki.

Szatmári Otília Debrecenben született művész családban. 1991 óta él Budapesten, ahol különböző művészeti kurzusokon mélyítette el szakmai tudását. Szereti az intenzív színeket, a szürreális, olykor meseszerű témákat. Rendkívül inspirálóan hatott rá Claude Monet művészete, aki képein a színek fantasztikus pompáját hangsúlyozta. Számos hazai és külföldi művésztaбор résztvevője. Több hazai és nemzetközi csoportos kiállításokon szerepelt munkáival. Alkotásai megtalálhatók magángyűjteményekben és közintézményekben Magyarországon, Szlovákiában, Szerbiában, Spanyolországban, Törökországban, Németországban.

Tartan Rodica 1951-ben született Nagybányán. A Ploesti és a nagybányai művészeti középiskola után, **tanulmányait a kolozsvári „Ion Andreescu „Képzőművészeti Főiskola, - dekortív - textil szakán végezte.** Tagja a Romániai Képzőművészek Szövetségének (festészeti részleg). Munkái számos hazai és külföldi gyűjteményben megtalálhatók Romániában, Magyarországon, Németországban, Ausztriában, Spanyolországban, Angliában, Kanadában. 8 alkalommal volt társszervezője a Képzőművész tanárok Szalonjának (2003-2010) és az Aknasugatagi (Románia) festőtábornak is (2011-20013). Rendszeresen dolgozik alkotótáborokban. **Ars Poeticája:** Számomra a festészet, az alkotás - egy színekben, vonalakban és formákban kifejezett lelkiállapot, ami helyekre és élményekre emlékeztet az emberek és a természet kapcsán.

Tömpe Emőke Budapesten született 1949-ben. Harmincöt évig tanított, közben folyamatosan dolgozott kerámia műhelyében. Samottos és kőagyag kisplasztikákat készített, de akvarell-festőként is jelentős életművel rendelkezik. Témaválasztásaival kapcsolatban elmondta: nagyon fontos számára a majdnem-falusi életforma, amelyben él, gyermekkori élményei segítenek rácsodálkozásában meglátni az emberit. Munkáival folyamatosan jelen van az országos tárlatokon. Tagja a Magyar Vízfestők Társaságának, a Molnár C. Pál Társaságnak, a Vigyázó Ferenc Művelődési Társaságnak és a Gyulai Művésztelep Egyesületnek. Köztéri munkái megtalálhatók Gyulán, Tiszakécskén, Rákospalotán

Török István (Palics) Így mutatja be magát: A Szabadka melletti Csurgón születtem 1940-ben. Képzőművészettel komolyan 1958 óta foglalkozom. Első önálló tárlatom 1960-ban nyílt meg a Szabadkai Városi Könyvtár olvasótermében. Alapító tagja vagyok a Csurgói Ifjúsági Művésztelepnek, melyet 1969-ben Fórum díjjal tüntettek ki. 1983 -ban megalapítottam a Q Képzőművészeti Csoportot, melyet ma is vezetek. Kezdeményezésemre 1999-ben megalakult a LUDAS hivatásos művésztelep, valamint a Szabadkán és Palicson működő ABC&T képzőművészeti szakkör, melyet ma is vezetek. Több művésztelep munkájában vettem, s veszek részt.

Vassy Erzsébet (Nagyvárad) Tanulmányait a mezőbaji általános iskola után a nagyszalontai Arany János Gimnáziumban folytatta, majd az aradi Gépipari tervezői főiskolán szerzett gépészmérnöki diplomát. Nagyváradon dolgozott gépészmérnökként. Képzőművészettel a 90-es évek elején kezdett el foglalkozni, először a mérnöki rajzokkal töltött évek után a szintén nagy precizitást és finom vonalvezetést igénylő grafikákkal. Témái az erdélyi magyar építészeti emlékek, ezen belül kiemelten a kalotaszegi magyar fatemplomok és az erdélyi magyar famegmunkáló művészet motívumai. A 90-es évek közepétől munkáiban megjelennek a pasztell festmények, későbbi munkáiban már ezek dominálnak. A festmények központi témája a természet, az erdélyi tájak, a fák, a kövek. Későbbi munkáiban ezek a természeti elemek testesítik meg az olyan absztrakt motívumokat, mint az anyaság vagy a szabadság. A művésznő jelenleg is Nagyváradon él és dolgozik.

Ziegler Németh Ferenc (Izsák) 26 évesen „festőnek állt”. Azt gondolta, hogy a sors a nehezebb utat jelölte ki számára. Nem a pár évig tartó állami képzést választotta, örökös tanulásra ítélte magát. 1997-ben kezdett ismerkedni a festészet rejtelmeivel és azóta is folyamatosan fejleszti tudását. Fő témája a magyar táj ábrázolása. Próbálja megragadni azt, amikor a tájra, az épületre, a tárgyakra vetülő fény átlényegül egy érzésbe, gondolatba. Az utóbbi években az olaj mellett főleg pasztellkrétával dolgozik. Egyik alapítója az 1999-ben megalakult Izsáki Nyári Alkotótábornak és 2011-től szervezi az Izsáki Őszi Alkotótábort. Több művészeti csoportnak tagja, köztük a Bács-Kiskun Megyében működő Műhely Művészeti Egyesületnek és a MAOE-nak. 2014-ben Izsák Város Képviselő-testülete emlékplakettjét vehette át Izsákért folytatott képzőművészeti tevékenységéért. Ugyanebben az évben Bács-Kiskun Megyében Prima díjra jelölték. Eddig több, mint 100 alkalommal állított ki egyénileg és 50-nél is több csoportos kiállításon vett részt képeivel.